

Knygų alkis nepraeina

Bronius VERTELKA

Subačiaus biblioteka nestokoja skaitytojų. Mačiau, kaip į namus išsineša po 4–6 knygas. Nors į biblioteką užsukau netikėtai ir nekvietas, tačiau joje netrukus pasijutau kaip savas. Todėl nenustebino, jog Kupiškio rajono Savivaldybės viešosios bibliotekos Subačiaus padalinio vadovė Audronė BUKIENĖ nuoširdžiai bendravo.

Užkalbinta garbaus amžiaus jūsy skaitytoja teigė, kad nuo mažens suaugo su knyga, todėl biblioteka jai tapo vos ne kaip gimtieji namai. Kuo ir kaip sugebate sudominti, pritraukti žmogų, kad jis į čia pramintų takeli?

Iš tikrųjų mėgstu šį darbą, jis man labai patinka. Manimi pasitiki skaitytojai, žinau daugelio jų skonį, norus. Nenustembu išgirdusi prašymą kažką parinkti. Visiems bibliotekininkas turi būti vienodai atidus ir teisingas. Juk užsuka ne tik pasikeisti knygos. Kitas nori pabendrauti, išsipasakoti savo bėdas, pasidžiaugti laime. Tenka pabūti net psichologe. Čia teikiamos įvairios paslaugos, todėl negalima žmonių nenuvilti. Stengiuosi su visais būti paprasta, priinama ir suprantama.

Neskaitytys knygų, daug ką praranda. O užsukę į biblioteką tikisi joje rasti ką nors naujo, dar nežinomo ar negirdėto. Ar pakankamai gaunate naujų knygų?

Kam verkiant reikia knygos, elektroniniu paštu siunčiu prašymą į atitinkama viešosios bibliotekos skyrių.

mažai knygų dovanoja, nors dar neprasidėjo akcija „Knygų Kalėdos“. Šiemet jau apie 50 tokių knygų turiu. Kiekvienais metais dovanoja Vilniuje gyvenantis žymus mokslininkas, buvęs subatėnas Romas Karazija, Subačiaus gimnazijos mokytoja Daila Jonelytė, gimnazistė Austėja Rita Žiūkaitė (žinoma, mamos remiama), pašto viršininkė Jurgita Meškienė, aktorė Violeta Mičiulienė. Ne vieną knygą yra dovanojęs rajono meras Dainius Bardauskas. Savo poezijos knygelių atnešė Kupiškio vikaras kun. Justas Jasėnas. Nejučiu tokių knygų bado. Kur kas didesnį kiekį naujų knygų mums, o ne kaimo padaliniam, skiria viešoji biblioteka.

Kažkada Subačius buvo žinomas kaip stambus geležinkelio mazgas, jame ūkavo garvežiai, vėliau – šilumvežiai, girdėjosi kabinamų vagonų trinkėjimai. Šiandien čia tylu, retai gatvėje pamatysi žmogų. Jauni ir norintys užsidirbti ar surasti savo laimę svetur išvyko į užsienį. O gaunantiems bedarbio pašalpą ar pensiją užsiprenumeruoti laikraštį ar žurnalą nėra paprasta. Ar tenkina gaunamos periodinės spaudos kiekis?

Pasirinkti tikrai yra iš ko. Ant stalo yra rajono, apskrities spauda, kaimui skirti laikraščiai, literatūriniai leidiniai. Aktyviai biblioteką remia kraštiečiai Dainius Gudelis, žymaus kabininko Prano Skardžiaus giminaitis, dirbantis Krašto apsaugos ministerijoje. Jis nuolat siunčia „Varpą“, „Karį“.

Kas iš jūsų bibliotekos knygų

Kupiškio rajono savivaldybės viešosios bibliotekos Subačiaus miesto padalinio vedėja Audronė Bukienė

Turiu per 16 rūkstančių knygų ir 529 jų skaitytojus, iš kurių 334 suaugusieji ir 195 mokyklinio amžiaus. Tikiuosi, jog iki Naujųjų metų šis skaičius pasieks 600. Šių metų sausio 1-ąją Subačiaus seniūnijoje gyveno 1904, pačiame Subačiuje – 933 žmonės. Ateina į biblioteką ir Panevėžio rajono Akmenų kaimo gyventojai, Subačiaus gimnazijoje besimokantys Tiltgalių vaikai. Iš tiesų skaitančių yra kur kas daugiau nei užregistruota jų bibliotekoje. Patikusių knygą perskaito ir kiti šeimos nariai, ja dalijasi su kaimynais, ypač daugiabučiuose namuose. O aktyviausiai skaito vidutinio ar dar brandesnio amžiaus žmonės. Baigiantis mokslo metams, pasipila gimnazijos moksleiviai su knygų, kokias rekomenduojama perskaityti vasarą, sąrašais. Jie jaučia pareigą tai daryti.

Girdėti tvirtinimų, kad popieriuje spausdintą knygą pamažu pakeičia elektroninė. Ar tai tikrai taip?

tikti. Popierinė knyga yra vos ne amžina, galinti gyvuoti amžiais, tokią ir patogiau naudoti. Nesmerkiu ir elektroninės knygos, ją bet kuriuo metu gali „atsiversti“ moksleiviai ar studentai.

Kokią asmeniškai Jūs pati perskaitėte pirmąją knygą ir kokias mėgstate skaityti šiandien?

Dar nėra į mokyklą, kai perskaičiau „Eglė – žalčių karalienė“, netgi jos ištrauką mintinai mokėjau. Dabar mėliau skaitau knygas istorine tematika.

Bibliotekininkės darbą dirbate tik nuo 2009 metų. Kas paskatino jį rinktis?

Dirbdama privačioje įmonėje bendradarbiavau su jaunuose, imčiau mokytis. Atsitiko taip, kad įmonė bankrutavo. Ieškant darbo, atsirado patarėjų, kad turėčiau eiti mokytis, nors šeimoje jau buvo dvi išsimokslinusios mano dukros. Susigundžiau studijuoti kultūrinės veiklos vadybą Panevėžio kolegijos Rokiškio filiale. Pasitaikė toks momentas, kad buvau priimta dirbti į Subačiaus biblioteką eiline bibliotekininke. Sėkmingai baigiau studijas. Vedėjai išėjus dirbti į kultūros centrą, į jos vietą paskyrė mane. Darbą, kokį šiandien turiu, labai myliu ir labai vertinu.

Bibliotekoje vyksta įvairūs renginiai. Ar sunku šiandien į juos prikviešti subatėnus?

Vasario 16-ąją švenčiame kartu su kultūros centru, gimnazija. Vasarą vyko subatėnės Birutės Zaboršytės-Jasinskienės poezijos knygos pristatymas. Kviesdami į kraštiečių Angelės Marijos Jonušienės eilių knygos suktuves, suorganizavome ir kitus renginius.

lyviai – senjorai. Susirenka apie 20. Dažnas mūsų svečias – Vilniuje gyvenantis žurnalistas ir rašytojas Antanas Kubilius, kilęs iš Cečelių kaimo netoli Subačiaus. Vasarą atvyksta į gimtinę ne tik pailsėti, bet ir tampa uoliu bibliotekos skaitytoju, kultūros renginių dalyviu. Jam yra svarbu, kad Subačiuje veiktų biblioteka ir kultūros namai. Renginiuose noriai dalyvauja seniūnas ir klebonas, žinoma, jeigu juos pakviečiu.

Žinau, kad esate ir Subačiaus bažnyčios choro dalyvė. Kaip įsitraukėte į tokią veiklą?

Renovuojant bibliotekos patalpas, ji buvo perkelta į seniūniją. Užsuko ten tuometinis klebonas kun. Albertas Kasperavičius. Kažkada jam buvau prasitarusi, jog esu dainavusi kaimo kapeloje. Kaip tik tada būrėsi naujas bažnyčios choras, ir į jį klebonas pakvietė mane. Nesugebėjau atsisipirti tokiam prašymui.

Ką jums duoda giedojimas chore?

Nusiraminau. Jau nebeturiu gyvų tėvų, retėja saviškių gretos. Bažnyčioje pasimeldžiu už juos. Choras labai įtraukė. Esu kilusi iš Tauragės rajono, bet Kupiškio krašte gyvenau jau daugiau kaip 30 metų. Mama labai jauna tapo našle. Tėvo netekau būdama devynerių metų. Su mama aplankydavome Šiluvą. Neseniai, su vyru nuvykę tvarkyti mano tėvų kapų, užsukome ir į Šiluvą. Čia laisvai galėjome prisiliesti prie Palaimintojo arkivyskupo Teofiliaus Matulionio relikvijų.

Ačiū už pokalbį. Linkiu jums turiningo ir malonaus bendravimo su užsukančiais į biblioteką.